

havn. Jeg mener, det vil kun være meget faa Dage, Tiden vil neppe kunne tælles i Uger, og hvorlænge vil det da vare, inden Kjøbenhavn paa samme Maade som Paris falder for dette Nutidens faa haarde Vaaben, Hunger? Jeg drager deraf den Slutning, at, naar man tror for Danmarks Forsvar at kunne søge et Støttepunkt i Kjøbenhavn, selv om dette befæstes saa stærkt og saa fyldestgjørende, som den nyeste Artilleri videnskab gjør det mnligt, saa feiler man. Man er inde paa en Bei, som absolut, selv med den største Dgdtighed, ikke kan føre til Maalet, fordi man har sat sig en Opgave, som efter Sagens Natur er uløselig. Disse faa Bemærkninger vilde jeg tillade mig. De føre mig til det Resultat, at jeg ikke tror at burde give den Bevilling, her er Tale om, min Stemme.

Holstein-Ledreborg: Forinden jeg kommer ind paa at berøre nogle af de Bemærkninger, som den høitærede Krigsminister har gjort imod, hvad jeg fremsførte for noget siden, skal jeg blot til den ærede Ordførers Ytring om et af de Spørgsmaal, hvorom jeg har bedet om Oplysning, nemlig Spørgsmaalet om, hvorfor man havde foretrukket denne Kanon for den Armstrongske Kanon, gjøre en Bemærkning, som jeg nok tror, at jeg kan gjøre, uden at begaa nogen Indiskretion — da vedkommende Skrivelse jo er meddelt os fortrolig — nemlig den, at det igjennem de Oplysninger, som saaledes ere givne os, vistnok er konstateret, at den Armstrongske Smedejerns-Kanon af lignende Kaliber er betydelig billigere. Jeg gjør kun opmærksom paa dette for at vise, at vi her — hvad jeg allerede tillod mig at ytre i Slutningen af mit sidste Foredrag — befinde os paa et Felt, hvor Oplysningerne fra deres Side, som ønske disse Kanoner bevilgede — jeg for mit Vedkommende staar nu afgjort paa det modsatte Standpunkt — paa ingen Maade ere saa gjennengaaende og saa klare, at jeg kan forstaa, at de Herrer allerede nu kunne tage deres Position. Overfor den høitærede Krigsminister maa jeg tilstaa, at jeg ikke har følt mig overbevist. Jeg har med stor Opmærksomhed fulgt hans Argumentation, men jo længere han kom frem i sin Argumentation, jo mindre blev min Gøne til at blive overbevist. Den høitærede Krigsminister bemærkede, at det, som det kom an paa, var at hindre et virksomt Bombardement, at Paris's Bombardement ikke havde været virksomt, og at Grunden hertil var den, at det havde været spredt. Jeg tror nu, at der har været andre Grunde tilfede til, at Paris's Bombardement har været spredt. Det har snarere ligget deri — det er i det Mindste fremhævet fra flere Sider — at man ikke har bestræbt sig for at koncentrere Bombardementet paa et enkelt Punkt, men at dette skulde være umuligt, er der vistnok ingen Grund til at tro. Man har ikke lagt stor Vægt paa

Paris's Bombardement, ligesom det vistnok neppe blev betragtet som et Middel til virkelig at ødelægge Byen, men snarere som et Intimidationsmiddel, som blev brugt fra Først af, og hvoraf man, til Trods for den Virkning, som det utvivlsomt gjorde baade paa Byens Befolkning og paa Europa, dog ikke fik det Indtryk, at det var Alvor at ødelægge Paris. Det har vistnok ogsaa haft Indflydelse paa Preussernes Angreb paa Paris, at Bombardementet har været mindre koncentreret, end det kunde have været. Jeg forstaaer i det Mindste ikke, hvorfor en Flaade, som ligger i en Afstand af f. Ex. 1½ Mil fra Kjøbenhavn, ikke paa den store Sigteslade, som den har for sig, og som jo er saa markeret ved fremspringende Laarne og deslige, som Kjøbenhavn jo har mange af, skulde kunne samle Iden nogenlunde paa eet Sted og derved frembringe en betydelig Virkning. Altsaa, jeg har ikke kunnet føle mig overbevist af den høitærede Ministers Grunde, tværtimod, jeg kan ikke ved at se paa Kortet forstaa rettere, end at en Flaade, som ligger f. Ex. Nord for Middelfrunden, vil kunne bombardere Kjøbenhavn, ja, naar det var en 16 Tommers pantsret preussisk Fregat, som der var Tale om — og dermed falde jo de fleste engelske Skibe sammen — saa behøver Afstanden fra Trekroner efter det Kort, som er meddelt os, ikke at være mere end 10,000 Alen; for at den kan være sikret mod Bestydnngen; men den kunde jo ogsaa ligge noget længere ude, og naar den kom udenfor den yderste Cirkellinie, hvor den da ikke vilde være mere end 15,000 Alen fra Kjøbenhavn, kunde den ligge der, uden at nogen af de paa de forskjellige Forter opstillede Kanoner kunde beskyde den. Den høitærede Minister svarede til: Ja, men vi føre jo ikke Krig med alle Europas Stormagter paa een Gang. Nei, dette er meget sandt; men, naar jeg ser bort fra den preussiske Flaade, som jo er den Flaade, som i den senere Tid er bleven stærkest forsynet med nye, stærke Pantserskibe, saa kommer derefter den engelske Flaade, eller i alt Fald kan man da sige, at den engelske og den preussiske Flaade nu konkurrere saa nogenlunde. Den preussiske Flaade har jo navnlig lagt Vægt paa 16 Tommers Pantserskibe; men den engelske Flaade alene besidder, siger den ærede Krigsminister, nu 3 Skibe, som have over 12 Tommers Pantserskibe, ja, det vil dog egentlig sige, at den engelske Flaade har af 12 Tommers Pantserskibe efter de her meddelte Oplysninger 7, dernæst 2 15-Tommers, og 1 24-Tommers; men den har desuden under Bygning af 18-Tommers Pantserskibe 2, og disse 2 maa dog ubetinget regnes med. Den høitærede Krigsminister gaar overhovedet stadig væk ud fra, naar han taler om de Skibe, som vi kunde komme til at kæmpe med, at det er de Skibe, der nu ere færdige. Men vi kunne jo ikke tænke paa at bruge vore Kano-